

Státie (postoj pri modlitbe)

Státie je najdôležitejšie, najvznešnejšie a najliturgickejšie držanie tela. Vyjadruje dôstojnosť človeka. Nohami stojí na zemi a hlavu má pozdvihnutú k nebu. Človekovi po páde do hriechu vrátil dôstojnosť Ježiš Kristus svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. V prvotnej Cirkvi bolo priam zakázané kľačať v nedeľu a počas Veľkonočného obdobia. Svätý Irenej to vysvetľuje takto: „Zvyk nekľačať v deň Pána je symbol vzkriesenia, pomocou ktorého, vďaka

Kristovi, boli sme oslobodení od hriechov a od smrti.“ Každé slávenie Eucharistie má vlastne veľkonočný charakter. Státie je teda normálny postoj kresťana, ktorý, aj keď je hriešnikom, si je vedomý hodnosti Božieho dieťaťa práve vďaka smrti a vzkriesenia toho Ježiša, ktorý získal pre všetkých túto hodnosť. Státie je aj prejavom úcty. Keď k nám príde návšteva, vstaneme. Počas slávenia svätej liturgie prichádza k nám Pán. Preto stojíme hneď na jej začiatku.

Zdroj: upc.uniba.sk. Spracoval o. Peter

Oznamy

- » Zdržanlivosť od mäsa je vo Veľkom pôste v stredu a piatok. V nedeľu slávime liturgie sv. Bazila Veľkého. O 16.15 hod. sú krížové cesty, o 17.00 hod. pôstne večierne s poklonami.
- » V pondelok 13. marca bude o 6.30 hod. Veľkopôstny moleben a Ježišova modlitba. O 18.00 hod. bude Akatist k Ježišovým strastiam s katechézou "Zásady duchovného života".
- » V utorky vás pri večerných sv. liturgiách pozývame na liturgické katechézy.
- » V stredu 15. a 22. marca a v piatok 17. a 24. marca budú o 6.30 hod. pôstne hodinky s poklonami a o 18.00 hod. (piatok o 17.30 hod.) budú božské služby vopred posvätených darov.
- » V piatok 17. marca bude o 17.15 hod. Moleben k bl. Pavlovi Petrovi Gojdičovi.
- » 4. zádušná sobota bude 18. marca. Po rannej sv. liturgii obetovanej za všetkých zosnulých bude panychída s hramotami.
- » V stredu 22. marca bude po božskej službe vopred posvätených darov Kajúci kánon sv. Andreja Kretského (krátený).
- » Vo štvrtok 23. marca bude o 6.30 hod. pôstna hodinka a o 18.00 hod. božská služba avopred posvätených darov.
- » V sobotu 25. marca máme prikázaný sviatok Zvestovania Presvätej Bohorodičke. Sv. liturgie sv. Jána Zlatoustého s myrovaním budú ako v nedeľu (7.30, 9.00 a 10.30 hod.). O 17.00 hod. bude Veľká večiereň.
- » Nedeľa 26. marca je 5. pôstna. O 16.15 hod. vás pozývame na krížovú cestu manželov.
- » V sobotu 18. marca pozývame deti a mladých na výtvarné popoludnie, ktoré potrvá od 14.30 do 16.00 hod. Stretne sa v pastoračke.

o. Peter

Informátor 6

GR. KAT. FARNOSTI PREŠOV – SÍDLISKO 3

2023
ročník XX.

Týždenný cyklus Cirkvi SOBOTA, NEDEĽA

všetkých svojich diel“ (Stichira na chválach).

Sedemdnňový týždeň pochádza z veľmi dávnych čias na Blízkom východe. Jeho pôvod možno hľadať v prírode, v potrebe odpočinku a fázach mesiaca. V knihe Genezis dostal posvätný význam spojením s príbehom stvorenia. Dodržiavaním sedemdnňového týždňa napodobňujeme Boha, ktorý pracoval aj odpočíval.

V židovských začiatkoch Cirkvi bol najdôležitejším dňom v týždni sobotný deň, siedmy deň. Podľa Starého zákona to bol svätý deň. Bol to deň, v ktorý Boh odpočíval po diele stvorenia (Gn 2, 1 – 3). V tomto úryvku čítame: „V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil.“ V židovskej viere bola sobota osobitným Božím dňom, darom, ktorý dostal jeho ľud. Bol to deň odpočinku od práce a na styk s Bohom. Bol to vlastne jediný deň v týždni, v ktorom sa znovu prežíval život v raji, čas v Edene, keď Adam a Eva boli slobodní od práce a dôverne sa rozprávali s Bohom. Náš Pán Ježiš sám zomrel na kríži a završil Starý zákon v šiesty deň, v deň završenia stvorenia. V siedmy deň, v sobotu, odpočíval po práci na obnove, podobne ako Genezis opisuje sobotu ako deň odpočinku po prvotnom stvorení. Na Veľkú sobotu hymny Cirkvi opisujú toto tajomstvo: „Kráľ vekov, ktorý svojim umučeníím naplnil plán spásy, zachováva sobotu v hrobe a udeľuje nám novú sobotu. ... Toto je požehnaná sobota, toto je deň odpočinku, v ktorý jednorodený Boží Syn odpočíval od

Dňom Kristovho zmŕtvychvstania bola nedeľa, ktorá sa v Cirkvi stala novým sviatkom. Už v apoštolských časoch sa nedeľa, prvý deň týždňa, stala dňom slávenia Eucharistie (Sk 20, 7). Nedeľa bola dňom spomienky na Pána a jeho spasiteľné dielo, pretože v tento deň vstal z hrobu a začal nové stvorenie. „Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové“ (2 Kor 5, 17). Preto sa nedeľa začala nazývať „ôsmym dňom“ týždňa v tom zmysle, že vstupuje do úplne nového času, v ktorom je všetko nové. „Hľa, všetko robím nové“ (Zjv 21, 5). Nedeľa je Pánov deň (Zjv 1, 10), deň, v ktorom Boh koná, deň, ktorý stvoril (Ž 117/118, 24). Je to týždenná pamiatka Vzkriesenia, ďalšia Pascha, prvý deň nekonečného času.

V ostatných rokoch sa slávenie nedele stále viac sekularizuje. Účasť v chráme je často vecou zákona alebo zvyku bez zdržiavania sa od práce. Zabúda sa na osobitnú povahu nedele ako pamiatky Pánovho zmŕtvychvstania a tento deň zostáva pre mnohých kresťanov len matne spojený s náboženstvom. Náš sekulárny životný cyklus často obmedzuje náboženskú prax na nedeľné ráno a zvyšok týždňa – spolu s denným a ročným cyklom – nepoznáme.

Spracoval o. Peter
podľa jankrupa.sk

